

Н. О. Симоненко, канд. юрид. наук, доцент
Національна академія внутрішніх справ
Кафедра кримінального права
Солом'янська площа, 1, Київ, 03035, Україна
e-mail: Natalka_88@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0003-1048-278X>

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА «ГРУМІНГ»

Стаття присвячена дослідженню актуальних питань кримінальної відповідальності за грумінг. Досліджується новий склад кримінального правопорушення за ст. 156-1 – «Домагання дитини для сексуальних цілей». Надається кваліфікація грумінгу та кібергрумінгу. На підставі проведеного аналізу сформульовано пропозиції щодо покращення законодавства.

Ключові слова: дії сексуального характеру, розпусні дії, пропозиція зустрічі, домагання дитини, дитяча порнографія, грумінг, кібергрумінг.

Постановка проблеми. Кримінальні правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості особи є одними з найбільш тяжких протиправних посягань, які фіксуються у сучасному кримінальному законодавстві, оскільки саме ці кримінальні правопорушення залишаються у свідомості потерпілої особи, її близьких і рідних на все життя. Цілком справедливо було б зауважити, що такі кримінальні правопорушення у стовідсотковій формі не мають жодної мети, крім як жорсткого задоволення правопорушником своїх сексуальних «низьких» потреб.

Актуальність цієї тематики обумовлюється також постійними змінами до IV Розділу Особливої частини Кримінального кодексу України, що приймаються законодавцями, зокрема доповненням 18.02.2021 р. новою статтею 156-1 – «Домагання дитини для сексуальних цілей» для посилення захисту дітей від сексуальних домагань в он-лайн просторі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій показує, що питаннями кримінально-правової характеристики кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи займалися такі вчені як М. І. Бажанов, Р. С. Біль, Л. П. Брич, О. О. Дудоров, О. М. Джужа, А. С. Лукаш, О. В. Харитонова, С. В. Чмут, А. П. Шеремет та інші. Однак комплексного дослідження нового складу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 156-1 КК «Домагання до дитини для сексуальних цілей» у цих працях авторами не зустрічалось.

Мета статті. Відповідно до цього, метою дослідження стали: 1) аналіз нововведень, що були внесені до IV Розділу Особливої частини Кримінального кодексу України, зокрема, ст. 156-1 «Домагання дитини для сексуальних цілей»; 2) визначення грумінгу та кібергрумінгу; 3) дослідження нововведень, що були внесені до XII Розділу Особливої частини Кримінального кодексу України, зокрема, ст. 301-1 Одержання доступу до дитячої порнографії, її придбання, зберігання, ввезення, перевезення чи інше переміщення, виготовлення, збут і розповсюдження та ст. 302-2 Проведення видовищного заходу сексуального характеру за участю неповнолітньої особи.

Виклад основного матеріалу. Інформаційний простір України рясніє повідомленнями про знущання над дітьми через соціальні мережі, використання сервісів для сексуальної експлуатації дітей. Застосування засобів електронної комунікації стало складовою частиною визначення булінгу в національному законодавстві, однак питання ефективного реагування на булінг, а тим більше кібербулінг залишається відкритим.

17 березня 2021 року набув чинності Закон № 1256-IX щодо імплементації Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства. В даному Законі імплементуються положення матеріального права, що містяться у Лансаротській конвенції 2007 року у Кримінальний кодекс України.

Лансаротська конвенція є першим міжнародно-правовим документом, що дає роз'яснення «домагання до дітей в сексуальних цілях» - що означає підготовку дитини до сексуального насильства, яка мотивована бажанням використати дитину для статевого задоволення. Це може включати дружбу з дитиною, часто через дорослого, який видає себе за іншу молоду особу, залучаючи дитину до обговорення інтимних питань, і поступово демонструючи дитині матеріали сексуального характеру для того, щоб зменшити опір або заборони стосовно сексуального насильства. Дитина також може бути залучена до створення дитячої порнографії, методом надсилання компрометуючих особистих фотографій та із використанням цифрової камери, веб-камери або камери телефону, що забезпечує грумера засобами контролю над дитиною за допомогою погроз» [6, с. 364].

Основними новелами у сфері захисту дітей від сексуального насильства, які передбачає Конвенція, є зокрема криміналізація перегляду матеріалів сексуального насильства над дітьми; введення поняття грумінгу – «приставання до дітей у сексуальних цілях», розширення поняття «розбещення дітей».

Та, в свою чергу, кримінальним законодавством встановлюється відповідальність за домагання дитини для сексуальних цілей тобто «грумінг» – налагодження довірливих відносин з дитиною з метою сексуального насильства над нею або якщо мова йде про спілкування в інтернет-просторі – «кібергрумінг».

Кібергрумінг (онлайн-грумінг – це налагодження довірливих стосунків з дитиною (найчастіше через соціальні мережі та фейкові акаунти) для отримання від неї інтимних фото чи відео з подальшим шантажуванням дитини для одержання ще відвертіших матеріалів, грошей чи зустрічей в офлайні.

Суть даної норми полягає в налагодженні правопорушником контакту з дитиною задля подальшого витребування у неї, шляхом психологічної маніпуляції, фото- та відеоматеріалів інтимного характеру. Конвенція Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства визначає подібне явище як один із проявів сексуальної експлуатації дітей. Так як, діти тільки починають своє психологічне становлення – їм складно виявити маніпуляцію, чим і приваблюють педофілів.

І. С. Кон обстоює погляд, що «педофілія (від грец. слів «педес» – дитина та «філія» – потяг) трапляється як у гетеросексуальних, так і гомосексуальних чоловіків та не є психіатричним діагнозом. Педофілія може бути як постійною, коли людину сексуально збуджують виключно статево незрілі або такі, які перебувають на стадії статевого визрівання, діти, так і тимчасовою, замісною, коли пріоритет надається переважно дорослим партнерам, але за неможливості або ускладненості сексуального контакту з дорослими партнерами суб'єкт переключає свою увагу на дітей або підлітків» [8].

До соціально-психологічних властивостей особи, яка вчинила кримінальне правопорушення проти морального і фізичного розвитку неповнолітніх осіб, можна віднести неадекватну реакцію на подразники навколишнього середовища, виявлення ознак озлобленості, жорстокості щодо жертви, а також здібність правопорушника налагоджувати стосунки з дитиною, спілкуватися з нею.

Сьогодні в Україні дуже гостро постала проблема як реальної, так і віртуальної педофілії. Але педофіли, які задовольняються переглядом фотографій оголених дітей, хоча б не завдають їм реальної шкоди, на відміну від тих, які знайомляться з неповнолітніми через Інтернет, або на вулицях, дискотеках, у парках, і часом навіть у школах, і, умовляючи або погрожуючи, вступають з ними в статевий зв'язок.

Дослідження, проведене в Центрі вивчення психологічних залежностей і здоров'я, показало, що існують характерні зовнішні ознаки педофілів. Першою з таких особливостей є невисокий зріст. Педофіли в середньому на двадцять сантиметрів нижчі за звичайних людей. Невисокий зріст може бути ознакою неправильного розвитку головного мозку людини ще до народження, що, на думку вчених, і можна назвати причиною збоченого статевого потягу до дітей. До того ж у невисоких людей частіше спостерігаються і розумові розлади. Наступною характерною ознакою педофілів є те, що вони можуть бути лівшами, що спостерігається втричі частіше звичайного. Водночас не можна вважати будь-якого низькорослого лівшу педофілом, але ймовірність цього дуже велика [5, с. 68].

Кримінальним кодексом України передбачено відповідальність за прояви кібергрумінгу. Відповідно до ч. 1 ст. 156-1 КК України встановлюється кримінальна відповідальність за пропозицію зустрічі, зроблену повнолітньою особою, у тому числі з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем або технологій, особі, яка не досягла шістнадцятирічного віку, з метою вчинення стосовно неї будь-яких дій сексуального характеру або розпусних дій, у разі якщо після такої пропозиції було вчинено хоча б одну дію, спрямовану на те, щоб така зустріч відбулася. Тобто вчиняється психологічний вплив з метою розпусних дій (наприклад, пряма маніпуляція припинити листування, якщо дитина не виконає ті чи інші дії; переконання дитини в тому, що вона може всецільно довіряти особі тощо) [1].

Для забезпечення ефективної реакції правоохоронних органів на використання дитячої порнографії, надзвичайно важливим стало встановлення кримінальної відповідальності за діяльність кожного учасника, який бере участь у протиправних діях, починаючи від виготовлення до збуту.

Як викладено в Пояснювальній доповіді до Лансаротської конвенції, володіння дитячою порнографією у будь-якій формі, такій як журнали, відеокасети, DVD-диски або портативні телефони, в тому числі такою, яка зберігається в комп'ютерній системі або на носії даних, а також на знімному запам'ятовувальному пристрої криміналізується [6].

На практиці, такі дії часто супроводжуються шантажем, погрозами та примушуванням до вчинення певних дій сексуального характеру. Найчастіше — передання матеріалів сексуального характеру вимагачеві. Тож криміналізація таких діянь має дуже важливе значення. Адже навіть без особистої зустрічі, через он-лайн спілкування діти можуть зазнавати насильства, що призведе до серйозних психологічних травм.

Так, наприклад, у період з 31.08.2021 року по 11.09.2021 року ОСОБА_3, за допомогою месенджера «Telegram», який знаходився на телефоні «Redmi», що

належить останньому, пропонував зустріч неповнолітній ОСОБА_1 з метою вчинення стосовно неї будь-яких дій сексуального характеру або розпусних дій. Реалізуючи свій злочинний протиправний умисел, ОСОБА_3, вчиняв домагання, а саме пропонував зустрічі, які зроблені повнолітньою особою, у тому числі з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем або технологій, особі, яка не досягла шістнадцятирічного віку, з метою вчинення стосовно неї будь-яких дій сексуального характеру або розпусних дій, та в подальшому такі зустрічі з неповнолітньою ОСОБА_1 відбувались. Після отримання згоди, ОСОБА_3, запрошував у гості неповнолітню ОСОБА_1, за адресою свого проживання. Після пропозиції зустрічі, перебуваючи за вищезазначеною адресою повнолітній ОСОБА_3, який достовірно знав, що ОСОБА_5 не досягла шістнадцятирічного віку, вчиняв щодо неповнолітньої особи розпусні дії та дії сексуального характеру, пов'язані з вагінальним та оральним проникненням, з використанням геніталій.

Деякі вчені вважають, що «досліджуючи зміст цієї статті (ст. 156-1 КК України) можна побачити наступне:

1) вона містить описання конкретних злочинних дій у вигляді «пропозиції зустрічі» потерпілому – особі до 16 років, яка очевидно ще не досягла законодавчо визначеного вікового цензу для статевої зрілості;

2) така «пропозиція зустрічі» у сучасному аспекті може бути здійснена зокрема з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем або технологій (шляхом надсилання повідомлення через соціальні мережі Телеграм, Інстаграм, Фейсбук, Вайбер, ВатсАп тощо, використовуючи мобільний апарат, ноутбук чи комп'ютер);

3) така «пропозиція зустрічі» здійснюється з метою вчинення щодо потерпілого «дій сексуального або розпусного характеру», і за текстом «пропозиції зустрічі» очевидно має прозвучати вказівка винного на ці сексуальні або розпусні дії;

4) склад злочину стає завершеним, коли після пропозиції зустрічі було вчинено хоча б одну дію, спрямовану на реалізацію зустрічі. Що це за «одна дія» законодавчо не вказується, напевно це може бути переслідування потерпілого на вулиці, організація «випадкової зустрічі», навідування до місця мешкання чи місця навчання потерпілого тощо» [7, с. 146].

Вказана норма практично відтворює ст. 23 Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства відповідно до якої «кожна Сторона вживає необхідних законодавчих або інших заходів для забезпечення криміналізації умисної пропозиції, зробленої дорослою людиною за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій, зустрітися з дитиною, яка не досягла віку, передбаченого п. 2 ст. 18 цієї Конвенції, для скоєння проти неї одного з правопорушень, передбачених пп. «а» п. 1 ст. 18 або пп. «а» п. 1 ст. 20 цієї Конвенції, якщо після цієї пропозиції відбулись істотні дії, що призвели до такої зустрічі» [6, с. 364].

Особливу увагу слід звернути на те, що метою даного кримінального правопорушення є вчинення стосовно особи, яка не досягла шістнадцятирічного віку будь-яких дій сексуального характеру або розпусних дій. Дії сексуального характеру є двох видів, які пов'язані з вагінальним, анальним або оральним проникненням в тіло іншої особи або ті, які не пов'язані з проникненням.

Відповідно, діями сексуального характеру, пов'язаними з вагінальним, анальним або оральним проникненням в тіло іншої особи з використанням геніталій або будь-якого предмета, треба визнавати дії сексуального характеру неза-

лежно від їх гетеро- або гомосексуальної спрямованості, які, означаючи проникнення в один із трьох природних отворів потерпілої особи і, відповідно, порушуючи її тілесну недоторканність, здатні збудити та (чи) задовольнити статеву пристрасть чоловіка або жінки. Крім введення статевого члена чоловіка (у тому числі неерегованого) у піхву жінки, це можуть бути, зокрема: проникнення у піхву жінки рукою, пальцем, ногою або певним предметом – штучним фалосом, палицею, пляшкою, телефоном тощо; аногенітальний контакт чоловіка з жінкою; мужолозтво (аногенітальний контакт чоловіка з чоловіком), орогенітальний контакт чоловіка з жінкою або чоловіка з чоловіком.

Дії сексуального характеру, не пов'язані з проникненням в тіло потерпілої особи, визнаються відмінними, і такий законодавчий підхід передбачено в ч. 1 ст. 36 Стамбульської конвенції.

Розпусні дії обов'язково повинні мати сексуальний характер. Вони можуть набувати вигляду фізичних дій або інтелектуального розбещення. Такі дії спрямовані на задоволення винною особою статевої пристрасті або на збудження у неповнолітньої особи статевого інстинкту.

Фізичне розбещення – це, зокрема, оголення статевих органів винної чи потерпілої особи, непристойні доторкання до статевих органів, які викликають статеві збудження, навчання статевим збоченням, імітація статевого акту, схиляння або примушування потерпілих до вчинення певних сексуальних дій між собою, вчинення статевих зносин, акту онанізму у присутності потерпілої особи тощо.

Інтелектуальне розбещення може полягати, наприклад, у цинічних розмовах з потерпілим на сексуальні теми, розповіді відвертих, натуралістичних сексуальних історій, фотографуванні потерпілих в різних сексуальних позах, демонстрації порнографічних предметів, ознайомлення потерпілої особи з порнографічними зображеннями, відеофільмами.

Розпусні дії можуть бути вчинені особою чоловічої статі щодо особи жіночої статі і навпаки, а також між особами однієї статі, але у всіх випадках потерпілою є особа, яка не досягла шістнадцятирічного віку. Попередня поведінка потерпілої особи (зокрема, її попереднє статеве життя) на кваліфікацію дій винної особи не впливає.

Наявність істотного розриву у часі, між за пропозицію зустрічі та розпусними діями, виключає переростання одного кримінально протиправного діяння в інше, означає, що вчинене діяння треба кваліфікувати за сукупністю відповідних кримінальних правопорушень.

Так, домагання дітей за допомогою інформаційних та комунікаційних технологій не обов'язково призводить до особистої зустрічі. Така діяльність може залишатися в Інтернеті і тим не менш завдати серйозної шкоди дитині. Статеві кримінальні правопорушення, які навмисно вчиняються під час онлайн-зустрічі за допомогою комунікаційних технологій, часто пов'язані з виготовленням, володінням та передачею дитячої порнографії.

Положення ч. 2 ст. 156-1 ККУ визначають відповідальність повнолітньої особи за пропозицію зустрічі, зроблену з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем або технологій, неповнолітній особі з метою втягнення її у виготовлення дитячої порнографії, якщо після такої пропозиції було вчинено хоча б одну дію, спрямовану на те, щоб така зустріч взагалі відбулася. Під зустріччю в цій статті слід розуміти, у тому числі, зустріч, проведення якої передбачає використання інформаційно-телекомунікаційних систем або технологій.

Кримінальним кодексом України визначено особливий склад правопорушення за вчинення діянь, пов'язаних з розповсюдженням, збереженням та створенням дитячої порнографії.

Згідно Закону України «Про захист суспільної моралі», дитяча порнографія – це зображення у будь-який спосіб дитини чи особи, яка виглядає як дитина, у реальному чи змодельованому відверто сексуальному образі та/або задіяної у реальній чи змодельованій відверто сексуальній поведінці, або будь-яке зображення статевих органів дитини в сексуальних цілях.

Також, Кримінальний кодекс України було доповнено новою нормою, передбаченою ст. 301-1, яка визначає санкції з боку держави за умисне одержання доступу до дитячої порнографії з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем чи технологій або умисне її придбання, або умисне зберігання, ввезення в Україну, перевезення чи інше переміщення дитячої порнографії без мети збуту чи розповсюдження. У цій статті одержання доступу до дитячої порнографії з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем або технологій слід вважати умисним, якщо доведено, що особа усвідомлювала, що у такий спосіб вона отримує доступ до дитячої порнографії (наприклад, доведено, що особа отримала такий доступ повторно або шляхом внесення плати тощо).

Так, наприклад, *ОСОБА_3 отримавши за допомогою месенджера Telegram від ОСОБА_1, повідомлення з банківськими реквізитами для оплати за відео файли порнографічного характеру, що містять дитячу порнографію, перерахував ОСОБА_1 за допомогою платіжного терміналу, грошові кошти в сумі 320 гривень. 05.04.2021 року о 05 годині 26 хвилин, ОСОБА_1 за допомогою месенджера «Telegram», через обліковий запис, відправив 3 (три) відео файли, які містять інформацію порнографічного характеру та яка має ознаки дитячої порнографії. Згідно висновку судово-мистецтвознавчої експертизи, надані відео файли відносяться до продукції порнографічного характеру, а також містять дитячу порнографію. Такі дії обвинуваченого суд розцінює, як незаконний збут дитячої порнографії та кваліфікує за ч. 3 ст. 301-1 КК України.*

Зміст ч. 2 також нової ст. 301-2 КК України, в свою чергу, визначає кримінальну відповідальність за проведення видовищного заходу сексуального характеру, у тому числі з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем або технологій, у якому задіяно неповнолітню особу. Під видовищним заходом сексуального характеру у цій статті слід розуміти «публічний показ у будь-якій формі продукції сексуального характеру або сценічні дії, метою яких є втілення сексуальних дій».

Такі нововведення покликані захистити дітей від сексуального насильства та створити законодавчу базу, яка буде сприяти даній цілі. Зокрема, важливим аспектом є саме захист дітей від сексуального насильства через мережу Інтернет.

Висновки і пропозиції. Підводячи підсумок, слід зауважити, що ефективність захисту прав і свобод дітей у наведеній сфері залежить не лише від якості законодавства, а й від ефективності його застосування. Останнє, серед іншого, ускладнюється відсутністю спеціалізованих навчальних програм для відповідних фахівців, судової практики, а також латентністю вказаної категорії кримінальних правопорушень.

Список використаної літератури

1. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-III. Дата оновлення: 01.01.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 01.01.2021).
2. Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами : Закон України від 06.12.2017 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2227-19> (дата звернення: 01.01.2021).
3. Про судову практику у справах про кримінальні правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості особи : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30 травня 2008 р. № 5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-08> (дата звернення: 01.01.2021).
4. Дудоров О. О., Хавронюк М. І. Відповідальність за домашнє насильство і насильство за ознакою статі (науково-практичний коментар новел Кримінального кодексу України) / за ред. М. І. Хавронюка. К.: Waite, 2019. 288 с.
5. Симоненко Н. О. Розслідування зґвалтувань минулих років: Дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / Симоненко Наталія Олександрівна; Нац. акад. внутр. справ. Київ, 2018. 285 с.
6. Конвенція Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства: ратифікована Законом України № 4988-VI від 20.06.2012 р. *Офіційний вісник України*. 2012. № 52. Стор. 364. Ст. 3817.
7. Орловський Б. М., Осадча І. А. Актуальні питання законодавчого врегулювання кримінальних правопорушень проти статевої свободи та недоторканості особи. *Правова держава*. 2021. № 43. С. 143–150.
8. Кон И. С. Девиантное поведение и личность. URL: <http://www.neuro.net.ru/sexology/book1921.html/>.

References

1. Criminal Code of Ukraine of April 5, 2001 № 2341–III. Date of update: 01.01.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (access date: 01.01.2021). [in Ukrainian].
2. On Amendments to the Criminal and Criminal Procedure Codes of Ukraine in order to implement the provisions of the Council of Europe Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence: Law of Ukraine of 06.12.2017 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2227-19> (appeal date: 01.01.2021). [in Ukrainian].
3. On judicial practice in cases of criminal offenses against sexual freedom and sexual integrity of a person: Resolution of the Plenum of the Supreme Court of Ukraine of May 30, 2008 № 5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-08> (appeal date: 01.01.2021). [in Ukrainian].
4. Dudorov O. O., Khavronyuk M. I. (2019). Responsibility for domestic violence and gender-based violence (scientific and practical commentary on short stories of the Criminal Code of Ukraine). K. : Waite, 288 p. [in Ukrainian].
5. Symonenko N.O. (2018). Investigation of rapes of past years: Dis. ... cand. jurid. Sciences: 12.00.09 / Symonenko Natalia Olexandrivna; Nat. acad. internal affairs. Kyiv, 285 p. [in Ukrainian].
6. Council of Europe Convention for the Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse: ratified by the Law of Ukraine № 4988-VI of 20.06.2012. *Official Gazette of Ukraine*. 2012. № 52. p. 364. Art. 3817. [in Ukrainian].
7. Orlovsky B. M., Osadcha I. A. (2021). Topical issues of legislative settlement of criminal offenses against sexual freedom and inviolability of the person. *Constitutional State*. №

43. P. 143-150. [in Ukrainian].
8. Con I. S. Deviant behavior and personality. URL: <http://www.neuro.net.ru/sexology/book1921.html/> [in Ukrainian].

Стаття надійшла 15.02.2022 р.

N. O. Symonenko, Ph.D in Law, Associate Professor
National Academy of Internal Affairs
the Department of Criminal Law
Solomjanska Square, 1, Kyiv, 03035, Ukraine
e-mail: Natalka_88@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0003-1048-278X>

CRIMINAL RESPONSIBILITY FOR GROOMING

Summary

The article is devoted to the study of topical issues of criminal liability for grooming. A new composition of the criminal offense under Art. 156-1 - "Harassment of a child for sexual purposes." Qualification of grooming and cybergrooming is provided. Based on the analysis, proposals for improving the legislation were formulated.

The urgency of this issue is also due to the constant amendments to Chapter IV of the Special Part of the Criminal Code, adopted by legislators, in particular the amendment of 18.02.2021 new article 156-1 - "Harassment of a child for sexual purposes" to strengthen protection of children from sexual harassment online.

Accordingly, the purpose of the study were: 1) analysis of innovations that were included in Chapter IV of the Special Part of the Criminal Code, in particular, Art. 156-1 "Harassment of a child for sexual purposes"; 2) definition of grooming and cyber grooming; 3) research of innovations that were included in Chapter XII of the Special Part of the Criminal Code, in particular, Art. 301-1 Obtaining access to child pornography, its acquisition, storage, import, transportation or other movement, production, sale and distribution, and Art. 302-2 Conducting a spectacular event of a sexual nature with the participation of a minor.

Criminal offenses against sexual freedom and sexual integrity of a person are one of the most serious illegal encroachments recorded in modern criminal law, as these criminal offenses remain in the minds of the victim, his relatives and friends for life. It would be fair to say that such criminal offenses in one hundred percent form have no purpose other than to rigidly satisfy the offender's sexual "low" needs.

Keywords: sexual acts, lewd acts, offer of a meeting, child harassment, child pornography, grooming, cyber grooming.